

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 4Csp/10/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8419200256
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Borovská
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2021:8419200256.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudkyňou JUDr. Erikou Borovskou v právnej veci žalobkyne R Collectors s.r.o., Dvořákovo nábrežie 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 50 094 297, proti žalovanej: M. Z., G.. X.XX.XXXX, E. XX, XXX XX C., o zaplatenie 2 947,35 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalobu z a m i e t a .

II. Žalovanej náhradu trov konania voči žalobkyni n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou podanou na súd dňa 01.02.2019 sa žalobkyňa domáhala na žalovanej zaplatenia 2.947,35 eur, kapitalizovaných úrokov v sume 3.131,13 eur, zmluvných úrokov vo výške 23,90 % ročne zo sumy 2.947,35 eur od 30.01.2019 do zaplatenia, úrokov z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 2.947,35 eur od 30.01.2019 do zaplatenia, bankových poplatkov 47,25 eur a náhrady trov konania.

2. Žalobu žalobkyňa odôvodnila tak, že na základe zmluvy o úvere č. 9633118785 Poštová banka a.s. Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890 (ďalej len „banka“) poskytla žalovanej peňažné prostriedky vo výške 3.000 eur. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere sú obchodné podmienky banky pre spotrebiteľské úvery, všeobecné obchodné podmienky banky a sadzobník poplatkov banky. Žalovaná sa zaviazala vrátiť banke poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť jej úroky, poplatky a iné peňažné plnenia podľa zmluvných dokumentov. Žalovaná nesplácala úver riadne a včas. V dôsledku omeškania žalovanej so splácaním úveru banka podľa § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vyhlásila dňa 04.02.2016 úver za predčasne splatný. Žalovaná po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru dlžnú sumu ani sčasti nezaplatila. Aktívna legitimácia žalobkyne v konaní vyplýva zo zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej dňa 06.08.2018 medzi bankou a žalobkyňou.

3. Spolu so žalobou žalobkyňa predložila súdu listiny označené ako: „zmluva o úvere lepšia splátka“, „obchodné podmienky pre úver - lepšia splátka“ účinné od 10.06.2013, „všeobecné obchodné podmienky“ účinné od 01.02.2014, „Sadzobník poplatkov“ platný od 01.02.2014, „Aktuálny stav úveru ku dňu: 28.09.2018“, „Upozornenie - výzva na splatenie dlžnej sumy“ zo dňa 11.01.2016 spolu s podacím poštovým hárkom, „Výzva na úhradu dlžnej sumy“, datovaná dňom 04.02.2016 spolu s poštovou doručenkou a zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 06.08.2018.

4. Písomným podaním zo dňa 09.05.2019 súdny úradník oznámil žalobkyni predbežné právne posúdenie veci súdom tak, že súd právo zo spotrebiteľskej zmluvy uplatnené v konaní vychádzajúc z ust. § 54a Občianskeho zákonníka považuje sčasti za premlčané. S poukazom na § 138 Civilného sporového poriadku vyzval žalobkyňu na čiastočné späťvzatie žaloby v lehote 15 dní od doručenia výzvy.

5. Písomným podaním doručeným súdu dňa 03.06.2019 žalobkyňa oznámila, že na podanej žalobe v celom rozsahu trvá. V podaní doplnila tvrdenia v žalobe tak, že zmluvu o úvere banka a žalovaná uzavreli dňa 04.08.2014. Na základe zmluvy žalovaná sa zaviazala platiť banke pravidelné mesačné splátky vo výške 74,80 eur so splatnosťou vždy k 15. dňu v mesiaci a so splatnosťou prvej splátky dňa 15.09.2014. Keďže žalovaná neplatila splátky riadne a včas, banka jej dňa 11.01.2016 zaslala upozornenie, že ku dňu 08.01.2016 je pohľadávka banky vo výške 630,67 eur viac ako 3 mesiace po jej splatnosti, a že v prípade, ak nedôjde k zaplateniu dlžnej sumy, banka je oprávnená využiť právo podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka a bodu 5.5. obchodných podmienok pre úver, vyhlásiť úver za predčasne splatný a žiadať zaplatenie celej pohľadávky zo zmluvy o úvere naraz. Žalovaná dlžnú sumu nezaplatila. Preto banka dňa 04.02.2016 zaslala žalovanej výzvu na jej úhradu s tým, že ku dňu 04.02.2016 sa pohľadávka zo zmluvy o úvere stala predčasne splatnou. V danom prípade nedošlo k odstúpeniu od zmluvy o úvere, zániku ani zrušeniu zmluvy. Došlo iba k strate výhod splátok pre žalovanú ako dlžníka. V dôsledku vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru celá úverová pohľadávka sa premlčuje naraz a premlčacia doba podľa § 103 Občianskeho zákonníka začala plynúť dňom vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. S poukazom na niektoré rozhodnutia súdov, a to rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3Co 161/2014 a rozsudok Krajského súdu v Trnave sp.zn. 24Co 945/2015 argumentovala, že uplatnené právo zo spotrebiteľskej zmluvy nie je premlčané.

6. Uznesením zo dňa 24.02.2020 č.k. 4Csp 10/2019-81 súd podľa § 167 ods. 2 Civilného sporového poriadku vyzval žalovanú na vyjadrenie k žalobe a pripojeným listinám v lehote 15 dní od doručenia uznesenia. Uznesenie bolo žalovanej riadne doručené dňa 28.05.2020. Žalovaná na výzvu nereagovala.

7. Podaním zo dňa 05.10.2020 súd v záujme predvídateľnosti súdneho rozhodnutia opakovane oznámil žalobkyňi predbežné právne posúdenie veci tak, že žalobu považuje v celom rozsahu za nedôvodnú. Oznámil, že vychádzajúc z ust. § 54a Občianskeho zákonníka právo zo spotrebiteľskej zmluvy uplatnené v konaní vzhľadom na splatnosť splátky, pre ktorú došlo k zosplateniu celej pohľadávky zo zmluvy, ktorá predchádzala dňu 08.01.2016, a od ktorej začala plynúť trojročná premlčacia doba, považuje za premlčané v celom rozsahu. Žalobu v celom rozsahu považuje za nedôvodnú aj pre nepreukázanie aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne v konaní založenej na splnení osobitných zákonných podmienok pre postúpenie pohľadávky bankou upravených v § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Opakovane žalobkyňu vyzval na späťvzatie žaloby v celom rozsahu. Žalobkyňa na výzvu nereagovala.

8. Súd vec prejednal a rozhodol na pojednávaní konanom dňa 12.03.2021 v neprítomnosti oboch sporových strán. Žalobkyňa podaním doručeným súdu dňa 05.02.2021 svoju neúčasť ospravedlnila a navrhla, aby súd konal a rozhodol v jej neprítomnosti. Žalovaná sa aj napriek riadnemu a včasnému predvolaniu na pojednávanie nedostavila, svoju neúčasť neospravedlnila, o odročenie pojednávania nepožiadala. Súd na pojednávaní vyhlásil rozsudok, ktorým žalobu v celom rozsahu zamietol. K dôvodom svojho rozhodnutia súd udáva:

9. Žalovaná v konaní nepoprela a súd vykonaným dokazovaním nemal dôvodné pochybnosti o skutočnosti, že dňa 04.08.2014 žalovaná a Poštová banka a.s., Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890 (ďalej len „banka“), uzavreli zmluvu o úvere evidovanú bankou pod č.9633118785 tak, ako ju žalobkyňa špecifikovala v priebehu konania. Túto skutočnosť potvrdzuje žalobkyňou predložená listina označená ako „zmluva o úvere lepšia splátka“, podľa ktorej banka sa zmluvou zaviazala poskytnúť žalovanej úver vo výške 3.000 eur a žalovaná sa zaviazala zaplatiť banke celkom 6.841,14 eur v pravidelných mesačných splátkach v počte 96 splátok, splatných vždy do 15. dňa v mesiaci, so splatnosťou prvej splátky dňa 15.09.2014 a poslednej splátky dňa 15.08.2022 (ďalej len „zmluva o úvere“).

10. Žalovaná v konaní nepoprela a súd na základe výsledkov vykonaného dokazovania nepovažoval za dôvodne spochybnené ani tvrdenie žalobkyne, že žalovaná dohodnuté splátky nesplácala riadne a včas. Žalovaná nijako nespochybnila žalobkyňou predloženú listinu „Aktuálny stav úveru ku dňu: 28.09.2018“, podľa ktorej žalovaná sa do nepretržitého omeškania so splátkami dostala počnúc splátkou splatnou dňa 15.03.2015, odkedy už žiadne splátky neplatila.

11. Podľa listiny označenej ako „Upozornenie - Výzva na splatenie dlžnej časti úveru“ zo dňa 11.01.2016 a podacieho poštového hárku banka týmto listom žalovanej s poukazom na § 53 ods. 9 Občianskeho

zákonníka oznámila, že ku dňu 08.01.2016 je viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti jej pohľadávka zo zmluvy o úvere vo výške 630,67 eur, pozostávajúca z omeškaných splátok vo výške 586,92 eur, poplatkov 36,15 eur a poistného 7,60 eur. Vyzvala žalovanú, aby dlžnú sumu zaplatila do 15 dní od doručenia listu. Súčasne ju upozornila, že ak v stanovenej lehote nedôjde k úhrade, banka je oprávnená využiť ust. § 565 Občianskeho zákonníka, v súlade so zmluvou o úvere vyhlásiť úver za predčasne splatný a žiadať zaplatenie celej úverovej pohľadávky naraz.

12. Podľa listiny označenej ako „Výzva na úhradu dlžnej sumy“ datovanej dňom 04.02.2016 a poštovej doručenky týmto listom doručeným banka žalovanej oznámila, že nakoľko svojim konaním podstatným spôsobom porušila zmluvu o úvere, úverová pohľadávka sa k 04.02.2016 stáva predčasne splatnou v celom rozsahu. Žalovanú vyzvala, aby do 10 kalendárnych dní od doručenia listu jej zaplatila dlžnú sumu 3.577,32 eur, pozostávajúcu z dlžnej istiny 2.947,35 eur, úrokov 582,72 eur, poplatkov za upomienky 39,65 eur a poistného 7,60 eur. List bol žalovanej doručený dňa 09.02.2016.

13. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia predmetnej zmluvy o úvere, tzn. ku dňu 04.08.2014 (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

14. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Vychádzajúc z cit. ust. Občianskeho zákonníka spotrebiteľská zmluva nie je osobitným zmluvným typom. Môže ňou byť ktorýkoľvek zmluvný typ upravený Obchodným zákonníkom, Občianskym zákonníkom, iným právnym predpisom alebo aj zákonom neupravená, tzn. nepomenovaná zmluva, ak sú splnené požiadavky kladené na subjekty zmluvy, tzn. ak stranami zmluvy sú dodávateľ a spotrebiteľ. Spotrebiteľskou zmluvou je teda vždy založený právny vzťah, ktorého účastníkom je spotrebiteľ.

17. Medzi stranami nebolo sporným a súd v konaní nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by vážnejšie spochybňovali právny charakter zmluvy o úvere v prejednávanej veci, a to že zmluva o úvere má charakter spotrebiteľskej zmluvy, a že žalovaná má v právnom vzťahu založenom touto zmluvou o úvere postavenie spotrebiteľa. Súd tu poukazuje na označenie žalovanej v zmluve ako fyzickej osoby - nepodnikateľa, ako aj na samotnú právnu argumentáciu žalobkyne v listoch adresovaných žalovanej a v žalobe a jej dopĺňujúcich podaniach, opierajúcu sa o normy spotrebiteľského práva (ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a pod.). Banka, ktorá pri uzatváraní zmluvy o úvere konala v rámci svojej podnikateľskej činnosti tak, ako to vyplývalo z jej predmetu činnosti uvedeného v obchodnom registri, v právnom vzťahu založenom zmluvou o úvere má postavenie dodávateľa (veriteľa).

18. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 343/2018 Z.z. účinného od 05.12.2018 premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahraďiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

19. Podľa § 879v Občianskeho zákonníka konanie, predmetom ktorého je pohľadávka vzniknutá zo spotrebiteľskej zmluvy, začaté pred účinnosťou tohto zákona, sa dokončí podľa doterajších predpisov.

20. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

21. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

22. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

23. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

24. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

25. Premlčacou dobou sa rozumie doba, v ktorej musí byť právo vykonané, inak môžu nastať účinky premlčania stanovené v § 100 Občianskeho zákonníka. Podľa § 100 ods. 1 veta druhá Občianskeho zákonníka súd na premlčanie prihliadne len na námietku dlžníka. Cit. ust. § 54a Občianskeho zákonníka však obsahuje osobitnú právnu úpravu uplatňovania námietky premlčania pri nárokoch zo spotrebiteľských zmlúv, pri ktorých je súd povinný na premlčanie prihliadať vždy z úradnej povinnosti (ex offo). Podľa dôvodovej správy k zákonu č. 343/2018 Z.z. ktorým sa dopĺňa zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov účinný od 05.12.2018, ktorým bolo ust. § 54a do Občianskeho zákonníka zavedené: „Zavedenie osobitnej úpravy uplatňovania premlčaných nárokov zo spotrebiteľských zmlúv a ich zabezpečenia je reakciou na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. PL. ÚS 11/2016-60, zo dňa 7. februára 2018, v ktorom Ústavný súd Slovenskej republiky rozhodol, že ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov nie je v súlade s čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Inštitúty premlčania a preklúzie sú v zásade inštitútmi "jednoduchého práva", je však namieste používať ich po zohľadnení a vyvážení všetkých hodnôt, ktoré sú dotknuté. Je nesporné, že je prípustné, aby zákonodarca robil "sektorové výnimky" pri normovaní obsahu inštitútov súkromného práva s ohľadom na premlčanie či preklúziu, a pre určité typy právnych vzťahov nastavoval jednak rozdielne premlčacie doby (rozlišovanie medzi všeobecnou premlčacou dobou a osobitnými) alebo aj rozdielne právne následky pre nevykonanie práva v určitej dobe (preklúzia podľa § 504 Občianskeho zákonníka). Pri subjektívnych majetkových právach zo spotrebiteľskej zmluvy je opodstatnené, aby sa po uplynutí premlčacej doby tieto práva dostali "ex lege" do polohy naturálnych záväzkov. Predkladateľ je presvedčený, že po uplynutí premlčacej doby, najmä s ohľadom na súčasný stav trhovej ekonomiky, niet v zásade z pohľadu štátnej moci záujmu hodného ochrany na podpore vynucovania plnenia zo spotrebiteľskej zmluvy, ak sa právo niektorej zo strán premlčalo. Významom inštitútu premlčania nie je automatické oslobodenie dlžníka od plnenia záväzku. Základným cieľom navrhovanej právnej úpravy je vytvorenie priestoru na to, aby dlhy plynúce zo spotrebiteľských zmlúv boli vymáhané len v rozumnom a primeranom čase a dlžník nebol nútený prostriedkami s prvkami štátneho donútenia zaplatiť dlh, vo vzťahu ku ktorému uplynulo značné časové obdobie, v dôsledku čoho by mohla byť oslabená jeho pozícia (napr. nebude už disponovať dôkazmi). Právo plynúce zo spotrebiteľskej zmluvy sa uplynutím premlčacej doby tak ex lege dostáva do polohy naturálneho záväzku, ktoré je možné splniť dobrovoľne povinným subjektom, avšak toto právo nemožno vymáhať proti vôli povinného subjektu (dlžníka). V tomto prípade sa vylučuje kondícia, t.j. v prípade dobrovoľného plnenia premlčaného dlhu dlžníkom sa prijaté plnenie nepovažuje za bezdôvodné obohatenie (§ 455 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Za vymáhanie premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy sa v tomto kontexte rozumie súdne konanie, exekučné konanie a rozhodcovské konanie. Nemožnosť vymáhania premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy zohľadňuje dynamickosť spotrebiteľského prostredia a vedomie tohto rizika bude oprávnené motivovať veriteľov vymáhať svoje pohľadávky čo najskôr.“

26. Podľa dôvodovej správy k cit. prechodnému ust § 879v zákona č. 343/2018 Z.z.: „Na účely zachovania právnej istoty účastníkov spotrebiteľských zmluvných vzťahov sa navrhujú aj prechodné ustanovenia, v zmysle ktorých sa nová právna úprava nebude aplikovať vo vedených konaniach o vymoženie práva zo spotrebiteľskej zmluvy, t.j. v súdnom, exekučnom alebo rozhodcovskom konaní, ktoré boli začaté na základe návrhu na začatie konania podaného pred dňom účinnosti tohto zákona“.

27. Konanie v prejednávanej veci, predmetom ktorého je nárok žalobkyne vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy o úvere, začalo na základe žaloby podanej na tunajší súd dňa 01.02.2019, tzn. za účinnosti

zákona č. 343/2018 Z.z. Preto sa súd z úradnej povinnosti (ex officio) najprv zaoberal otázkou, či právo uplatnené žalobkyňou v konaní nie je premlčané.

28. Podľa zmluvy o úvere strany v prejednávanej veci dohodli, že žalovaná bude svoj peňažný záväzok plniť v 96 mesačných splátkach so splatnosťou prvej splátky dňa 15.09.2014 a splatnosťou poslednej splátky dňa 15.08.2022. V prípade dohody o plnení peňažného dlhu v splátkach veriteľ môže od dlžníka žiadať vždy len splnenie príslušnej splátky, ktorá sa stane splatnou (zročnou) na základe dohody účastníkov. Každá zo splátok pritom predstavuje samostatné plnenie. Preto podľa cit. § 103 veta prvá Občianskeho zákonníka pre každú splátku trojročná premlčacia doba podľa § 101 Občianskeho zákonníka plynie samostatne.

29. Ust. § 565 Občianskeho zákonníka umožňuje veriteľovi, aby sa s dlžníkom dohodol, že ak sa nespĺní niektorá splátka, je oprávnený žiadať zaplatenie celej pohľadávky naraz (tzv. dojednanie o strate výhody splátok). Toto ustanovenie umožňuje veriteľovi vymáhať celú pohľadávku naraz, teda aj plnenie, ktoré by ešte nebolo splatné, pokiaľ by nepožiadal o zaplatenie celej pohľadávky naraz. Ide o voľbu veriteľa, či po tom, čo sa dlžník dostal do omeškania, si bude vymáhať jednotlivé splatné splátky, alebo využije ust. § 565 a požiada dlžníka o zaplatenie celej pohľadávky naraz. Závisí teda od veriteľa, či vôbec, a ak áno kedy, požiada dlžníka o zaplatenie celej pohľadávky naraz. Tým však veriteľ určuje začiatok plynutia premlčacej doby. Trojročná premlčacia doba, pokiaľ ide o celú zosplatenú pohľadávku, podľa cit. ust. § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka začína plynúť odo dňa splatnosti nespĺnenej splátky, pre ktorú bola celá pohľadávka zosplatená. Ak teda veriteľ nevyužije svoje právo žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre nespĺnenie niektorých zo splátok naraz, celá pohľadávka sa nestane splatnou, pohľadávka je naďalej splatná v splátkach, a premlčacia doba plynie samostatne pre jednotlivé splátky. Pokiaľ však veriteľ právo žiadať zaplatenie celej pohľadávky naraz využije, premlčacia doba plynie od splatnosti nespĺnenej splátky, pre ktorú žiadal o zaplatenie celej pohľadávky. Ak veriteľ právo žiadať zaplatenie celej pohľadávky naraz využije so značným časovým odstupom od splatnosti omeškanej splátky, vystavuje sa riziku, že časť premlčanej doby je v dôsledku jeho pasivity už konzumovaná. V takomto prípade veriteľ „vstupuje“ do premlčacej doby, ktorá už začala plynúť, a to nie len ohľadne uplatnenia práva na zaplatenie omeškanej splátky, ale aj celého dlhu.

30. Cit. ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka upravuje osobitné podmienky splácania záväzkov zo spotrebiteľských zmlúv v splátkach. Podľa tohoto ustanovenia dodávateľ môže uplatniť právo vyplývajúce z § 565 Občianskeho zákonníka, tzn. žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nespĺnenie niektorej splátky (ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené) najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Toto právo však môže uplatniť iba za podmienky, že naň upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní. Z uvedeného vyplýva, že ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka upravuje tzv. stratu výhody splátok v spotrebiteľských veciach osobitne oproti ostatným (nespotrebiteľským) veciam, a to tak, že právo na zaplatenie celej pohľadávky pre nespĺnenie niektorej splátky veriteľ môže uplatniť až po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Teda, na rozdiel od všeobecnej právnej úpravy, nie okamžite po omeškani so zaplatením splátky, a navyše, na rozdiel od všeobecnej právnej úpravy, až keď upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

31. Citované ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka teda na rozdiel od všeobecnej úpravy stanovuje osobitne okamih a podmienky uplatnenia práva na zaplatenie celej pohľadávky naraz pre nespĺnenie splátky v spotrebiteľských veciach. Toto ustanovenie, a ani cit. ust. § 103 Občianskeho zákonníka, však pritom osobitným spôsobom neupravujú začiatok plynutia premlčacej doby v prípade uplatnenia práva na zaplatenie celej pohľadávky pre nespĺnenie splátky v spotrebiteľských veciach, tzn. napr. že by premlčacia doba v týchto prípadoch začala plynúť napr. až tri mesiace od omeškania so zaplatením splátky a pod. Preto súd zastáva názor, že aj v spotrebiteľských veciach je pri posudzovaní začiatku plynutia premlčacej doby potrebné vychádzať z ust. § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka, podľa ktorého premlčacia doba začne plynúť odo dňa splatnosti nespĺnenej splátky. Ust. § 103 je ustanovením kogentným. To znamená, že nie je možné sa od neho odkloniť. Premlčacia doba preto aj v spotrebiteľských veciach plynie od splatnosti splátky, kvôli ktorej sa plnenie celého dlhu žiada. Súd sa nestotožnil s argumentáciou žalobkyne, že premlčacia doba v prípadoch uplatnenia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka začína plynúť dňom, kedy celá pohľadávka zo zmluvy o úvere bola zosplatená. Takáto argumentácia nemá svoju oporu v zákone.

32. Na podporu svojho právneho záveru súd poukazuje na obdobné závery prijaté súdmi v mnohých rozhodnutiach, napr. v rozsudkoch Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.06.2018 sp.zn. 6Co 26/2017 a zo dňa 22.10.2019 č.k. 3Co 115/2019-78, rozsudkoch Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 27.02.2019 sp.zn. 41Co 3/2019 a zo dňa 01.07.2020 č.k. 41CoCsp 22/2020, rozsudku Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 20.2.2019 sp.zn. 5CoCsp 256, rozsudkoch Krajského súdu v Trnave zo dňa 25.01.2016 sp.zn. 23Co 35/2015, zo dňa 31.03.2020 č.k. 25Co 217/2019 a zo dňa 20.05.2020 č.k. 24Co 214/2019, rozsudkoch Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 27.02.2019 sp.zn. 27Co 29/2018 a zo dňa 18.1.2018 sp.zn. 19Co 42/2017, a v ďalších.

33. V danej veci súd považoval za preukázané, že žalovaná prestala platiť splátky úveru v dohodnutej výške počnúc splátkou splatnou dňa 15.03.2015. Listom zo dňa 11.01.2016 banka žalovaná s poukazom na ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vyzvala na zaplatenie dlžných splátok, so zaplatením ktorých bola žalovaná ku dňu 08.01.2016 v omeškaní viac ako 3 mesiace, tzn. splátok splatných do 15.10.2015, a na zaplatenie čiastky celkom 630,67 eur do 15 dní od doručenia listu, a to spolu s upozornením, že ak v stanovenej lehote dlžnú sumu neuhradí, je oprávnená žiadať zaplatenie celej pohľadávky zo zmluvy o úvere naraz. Následne listom zo dňa 04.02.2016 doručným žalovanej dňa 09.02.2016 z dôvodu nezaplatenia dlžnej sumy žalovanou žalovanej oznámila, že celú úverovú pohľadávku ku dňu 04.02.2016 zosplatnila.

34. Vychádzajúc z cit. § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka pre posúdenie začiatku plynutia premlčacej trojročnej doby v danej veci bol rozhodný deň splatnosti nespĺnenej splátky, pre ktorú banka vyhlásila splatnosť celého dlhu. Vychádzajúc z listu zo dňa 11.01.2016 banka splatnosť celého dlhu vyhlásila pre nespĺnenie splátok splatných pred 11.01.2016, a to splátok, s ktorými žalovaná bola v omeškaní viac ako 3 mesiace, tzn. splátok splatných najneskôr dňa 15.10.2015. Preto deň nasledujúci po dni 15.10.2015, tzn. deň 16.10.2015, je potrebné považovať za deň, kedy začala plynúť v danej veci trojročná premlčacia doba. Posledný deň tejto trojročnej premlčacej doby, počas ktorej banka mohla uplatniť svoje práva zo spotrebiteľskej zmluvy, uplynul dňa 16.10.2018. Pokiaľ žalobkyňa žalobu podala na súd dňa 01.02.2019, žalobu podala po uplynutí premlčacej doby. Súd len dodáva, že aj v prípade počítania premlčacej doby od splatnosti poslednej splátky splatnej pred upozornením žalovanej listom do dňa 11.01.2016, tzn. splátky splatnej dňa 15.12.2015, žaloba bola podaná po uplynutí premlčacej doby.

35. Vzhľadom na uvedené skutkové a právne závery súd žalobu, ktorou si žalobkyňa uplatnila právo zo spotrebiteľskej zmluvy, z dôvodu premlčania práva, na ktoré prihladal ex offa, v celom rozsahu zamietol. Vzhľadom na uvedený záver sa súd sa v záujme hospodárnosti konania ďalej bližšie nezaoberal meritom veci, ani aktívnou vecnou legitimitáciou žalobkyne v spore v nadväznosti na zmluvu o postúpení pohľadávky zo dňa 06.08.2018.

36. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

37. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

38. O náhrade trov konania súd v konaní rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Súd žalobu v celom rozsahu zamietol. Preto žalovanej prislúcha voči žalobkyni právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Žalovaná si nárok na náhradu trov tohto konania neuplatnila. Z obsahu spisu jej žiadne trovy nevplyvajú. Preto súd žalovanej žiadnu náhradu trov konania voči žalobkyni nepriznal.

Poučenie:

Proti výrokom I.- II rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Kežmarok na Krajský súd v Prešove (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).